

е вече пролѣтъ та съ вси тѣ приятности. Врѣме е за надѣжда; разцвѣтѣло ся е цвѣтето на твое то тѣло; но напраздно чыкамъ, штото цвѣтътъ на нѣжна та любовь да пробие изъ пѣпка та и да узрѣе за златенъ плодъ. — Но това не ми аресва, не, и, виждамъ, че прѣдстои едно ужасно заблуждение на природата, и повтарямъ, че и това сърдце не ми аресва, което стои отстранено и стреснато въ врѣме на чувствование.

Раймондъ. Оставете я, отче Аркъ, оставете я да избира каквото ще, азъ зная и убѣденъ съмъ, че любовь та на моя та Иванка е една нѣжна, искренна, единъ небесенъ плодъ. Тя сега знаете, обича да живѣе свободно по тези приятни гористи мѣста, гдѣто я обладава сладость та и ся страхува да слѣзе въ долина та, въ низкий покривъ, гдѣто живѣятъ тесни ти грижи, за да ся ограничи въ домашний животъ.

Не ѝ ся оставя сладкото, невинно блѣяние на овцетѣ и гръмливо то шумтене на водопадитѣ, защото не ще намѣри въ кѣщи, нѣма тѣзи приятность, това развеселене. И колко ма удивлява отче, като я виждамъ по нѣкогашъ изъ глѣбочинитѣ на долина та, че събрала стадото, и тя въ срѣдата изправена на кракъ, тъмно гледа на широко то поле, и дохожда ми на умъ по нѣкогашъ да кажѣ, че тя има бѣдѣще пѣблагородно, че тя ще стои пѣвисоко отъ насъ, и мисля, че тя произхожда отъ други врѣмена.

Тибо. Е, че то е, което искамъ да кажѣ, и което не ми аресва! Тя отбѣгва всякога отъ събрането на сестритѣ си, остава нощното си лѣггло, още отъ първи пѣтли и въ най-ужасний часъ на нощ та, когато всякой человекъ дири прибѣжище, тя търси осамотени ти скали, прелазва като хищна та птица въ мрѣжата на духоветѣ, — на кръстопѣтъ разговаря съ въздуха на гора та. Кажи ми, защо всякога избира това мѣсто? Чѣсто я виждамъ по цѣли часове да мисли и мечтае подъ оно ва самодивско дърво, при което не приближава ни една щастлива тварь. Но знаеш ли, че подъ това дърво е сѣдалището на едно грозно сѣщество, останало още отъ язически ти врѣмена? Много приказки приказватъ наши ти старци върху това страшно дърво. Какви чюдни пѣяния, рѣдки гласове ся чуватъ гамъ? Азъ самъ що испатихъ една нощъ: замисленъ като минавахъ покрай дървото, отведнѣжъ видѣхъ една чърна, грозна